

[Bjørn Poulsen]

Vi har altså nogle forbehold. Vi har også nogle krav, og dem agter vi at stille. Så må vi se, hvorledes vores stilling bliver til disse tre lovforslag.

Karl Møller (DKP):

Når DKP skal vurdere de tre forslag, som nu er fremsat, så må vi, når vi skal være venlige – og det vil vi da meget gerne være – betragte dem som forsøg på ligesom at bringe lidt samfundsmæssigt overblik ind i det sidste frie erhverv, som organisationsfolkene i fiskerierhvervet jo normalt ynder at kalde deres erhverv. Vi må også betragte dem som forsøg på at få taget hul på den strukturrationalisering, som på længere sigt nok bliver nødvendig i fiskerierhvervet, men som nok ikke er allermest aktuel i dag med den beskæftigelsessituation, vi har. Mere langsigtet mener vi, det er et forsøg på at tage de første skridt til en mere overordnet planlægning og samfundsmæssig styring af fiskerisektoren, og det har vi stor forståelse for.

Spørgsmålet er så, om de midler, som er indbygget i lovforslagene, er de rigtige, om de er tilstrækkelige, om de er effektive nok til at skabe de ændringer i erhvervet, som bliver nødvendige. Hvad det angår, er vi knap så forstående. Efter vores mening må forslagene vurderes ud fra den virkelighed, som de nu engang skal fungere i, nemlig i det danske fiskerierhverv, som efter min opfattelse faktisk er den del af den danske erhvervsøkonomi, hvor de forskellige interessemodsatninger inden for selve erhvervet mellem de forskellige erhvervsgrupper træder klarest frem. Der er f. eks. de store forskelle i fartøjernes størrelse. Der er hele problematikken kystfiskeri kontra havfiskeri. Der er de nye effektive fangstmetoder, som ikke ret mange har økonomisk mulighed for at udnytte. Der er også de urimelige og meget forskellige låneforhold, som gør, at ganske mange fiskere er nødt til at fiske med en intensitet, som er på grænsen af rovdrift på de sparsomme ressourcer, som eksisterer for visse fiskearter. Der er også den nye ting, som er kommet ind i billedet i de seneste år, nemlig det stigende kontraktfiskeri kontra den såkaldte frie handel på fiskeauktionerne. Og der er ikke mindst den udefra kommende trussekapital, som efterhånden spiller en ganske betydelig rolle i erhvervet.

I den forbindelse vil jeg godt nævne et par tal fra en undersøgelse, som en projektgruppe på AUC har foretaget af fiskeri i Nordjylland. Den er så ny som fra 1976, og jeg mener, det er en ganske fyldestgørende undersøgelse, eftersom fiskeri er et af de vigtigste primærerhverv i Nordjylland. Også fordi den faktisk viser en ret så alarmerende tendens til, at man inden for fiskerierhvervet går fra selveje over til anpartsselskaber, anpartsselskaber som for en stor dels vedkommende bliver ejet af folk med høje indkomster uden for erhvervet. Jeg skal ikke remse alle tallene op, men bare nævne, at f.eks. 36 pct. af fartøjerne mellem 25 og 50 brutto registertons, 41 pct. af fartøjerne mellem 51 og 100 brutto registertons, 77 pct. af de noget større både mellem 101 og 150 brutto registertons, 64 pct. af fartøjerne mellem 151 og 200 brutto registertons og endelig ikke mindre end 91 pct. af de 45 fartøjer, der findes over 201 brutto registertons, faktisk ejes af anpartsselskaber. Det var i 1976, og mig bekendt er der ikke noget, der tyder på, at denne uheldige tendens er på vej nedad. Det er efter min opfattelse uforståeligt, at ministeren i selve reguleringsforslaget ikke har tænkt på på en eller anden måde at udelukke trusserederne og ligesom begrænse retten til at fiske til de egentlige erhvervsfiskere, som skal leve af deres arbejde.

Samtidig er der en anden ting udefra, som påvirker mulighederne for at tilrettelægge en velorganiseret fiskeripolitik, og det er, som også andre har været inde på, den hovedløse fiskeripolitik i EF, hvor det eneste, man åbenbart kan enes om i dag, er, at der er uenighed på alle afgørende områder, hvor landenes forskellige særinteresser tårner op imod hinanden. EF-medlemskabet er en belastning for en langtidspanlægning af dansk fiskeri med rimelige kvotetildelinger og også med en licensordning, som sikrer mere retfærdighed i fordelingen af fiskefangsterne og maksimal udnyttelse af alle kvotetildelinger.

Vi har ikke den store tiltro til lovforslag nr. L 162 og lovforslag nr. L 163. Det er nok muligt, at hensigten i dem kan være acceptabel, men i praksis tror vi, at de kommer til at medføre, at der bliver flere arbejdsløse fiskere, og at det bliver de mindre erhvervsfiskere med de dårligste fartøjer, som kommer til at betale for dette første trin af en strukturrationalisering.